

Datum: 16.10.2018
Medij: Ilustrovana politika
Rubrika Kultura
Autori: Mila Milosavljević
Teme: mađarska tradicija, folklor, jezik

Napomena:
Površina: 894
Tiraž: 20000

Naslov: Lasica PORAŽENI POBUNJENIK

Strana: 46,47

илустрована књижевност

Визија будућности
**МИОМИРА
ПЕТРОВИЋА**

Ласица

ПОРАЖЕНИ ПОБУЊЕНИК

ПИШЕ **МИЛА МИЛОСАВЉЕВИЋ**

Роман „Блек лајт“ нуди нам могућу будућност Европе и региона, дистопијску визију једног новог и другачијег Београда, нову и другачију, мада већ виђену, историју, али је и својеврсни приручник за отпор, акцију и непокорвање. Најновије дело нашег саговорника најбоље описује његов колега писац Ото Олтвањи: „Будућност из романа Миомира Петровића деситице се прекосутра, што значи да је вероватно касно да се спречи, али читањем макар можемо за њу да се припремимо. И успут да уживамо у бриљантно осмишљеној и вођеној причи, која почиње као кошмарна футуристичка рашомонијада, а с временом се претвара у нешто још узбудљивије, оштро и своје. Једва чекам да се по овом роману једног дана сниме ТВ серија“.

Својим најновијим романом начинили сте тематски заокрет. Откуд тај

Познатом писцу је узор за нови роман „Блек лајт“ (Црна светлост) била стара научно-фантастична прича америчког колеге. Суштина је у непокорвању и потрази за једном, недељивом истином

искорак у односу на Ваш претходни романескни опус?

– У начелу, роман „Блек Лајт“ је нека врста стилског наставка литерарног промишљања које се могло осетити у неким мојим ранијим романима, као што су „Архипелаг“ или „Бакарни бубњеви“. Ето, трећи пут сам одлучио на напишем футуристичку причу о страху за будућност Европе или, пре, о апокалиптичној будућности Европе, која је, хтели ми то или не, у ствари,

садашњост коју живимо. Овог пута прича је смештена у микрокосмос једне београдске четврти. Не рачунајући бројна сећања са ратишта која се појављују у наративном ткиву овог романа, читава прича се развија на малој пјачети између Булевар Деспота Стефана, Дринчићеве улице, Гундулићевог венца и Цариградске улице. И сам станујем у том кварту.

И улазимо у блиску будућност...

– У не тако далекој будућности, након неславно угашене светске револуције против глобализације, један ветеран побуњеничког „Ослободилачког фронта“ по казни је враћен у свој родни, сада апокалиптични Београд, раздвојен од своје породице и некадашњег живота. Ласица, што је његово герилско име из ратне прошлости, бивши је физичар, стручњак за ултраљубичасту (црну) светлост, коме је забрањен даљи научни рад, бивши човек који дели судбину осталих поражених побуњеника. Једна жена ће на мистериозан начин изгубити живот на раскрсници, а шесторо људи, комшија и познаника, међу њима и Ласица, биће сведоци њене смрти. Свако од њих тврдиће да је видео нешто сасвим другачије. У потрази за једином и недељивом истином о том инциденту, главни јунак овог романа ће започети своју приватну истрагу. Ласица и не сања у какве ће га нове политичке,

Фото: Матија Крстић

Datum: 16.10.2018
Medij: Ilustrovana politika
Rubrika Kultura
Autori: Mila Milosavljević
Teme: mađarska tradicija, folklor, jezik

Napomena:
Površina: 894
Tiraž: 20000

Naslov: Lasica PORAŽENI POBUNJENIK

Strana: 46,47

геостратешке и криминалне воде одвести потрага за истином.

Тешко је отети се туробној слици будућности, која се, судећи по предвиђањима у Вашем роману, може десити већ – прекосутра!

– Београд је, у тој будућности, својеврсна Вавилонска кула по којој гамижу милиони емиграната свих раса и вера и у коме ред спроводе припадници неколико милиција и војних јединица Поретка. Град је подељен на квартаве међу којима нема праве комуникације, Европа је распарчана у кантоне. Тим Новим средњовековљем управља централизована светска влада. Више практично нема рада и производње, људи су пре издржавана лица него грађанство, становништво већег дела света живи живот сличан логорашком, ту и тамо се сналазећи у исконској потреби да осујети репресивну глобалну власт и пронађе руке у репресивним законима.

Како видите српску књижевну сцену данас?

– Пре свега, наша књижевна сцена има више него довољно историјских романа, или параисторијских. И сам сам допринео

више пута том „обиљу“. Писци се лађају историјских тема да би нешто рекли о садашњем тренутку, да би поставили паралелу између прошлости и садашњости, поентирали како из историје нисмо извукли никакав науч, како нисмо еволуирали у друштвеном смислу. Исто је тако са фантастиком, научном фантастиком или дистопијом. „Блек Лајт“ је роман који жели да каже да никако нећемо друштвено еволуирати док заиста не догори, да је Нови светски поредак царство осуђено на скорашњу пропаст исто онолико колико је то био Стари Рим, Персија или Египат великих фараонских династија. У том смислу, и овај роман је параисторијски исто онолико колико је футуристички. У одређеном смислу надахнуће за ову причу дугујем Филипу К. Дику и његовом делу „Да ли андроид сањају електричне овце?“ по коме је написан сценарио за филм „Блејд Ранер“. Уосталом, живимо у ери бруталног тоталитаризма, у Европи или Србији, свеједно. Писац мора да остави свој коментар на то. То му је, чини ми се, превасходни посао.

О „европским вредностима“ последњих година говори се у различитом контексту и уз то из веома супротстављених гледишта. Какав Ви став имате о овом питању?

– Увек сам био скептик, а последњих двадесетак година сам и евроскептик. Уосталом, оне старе вредности Европе, то је оно на чему сам ја растао, као и други из мог окружења. Живео сам у Западној Европи, поникао сам на класичном европском сликарству и књижевности, као научни истраживач бавим се везама савремене уметности и хеленске митологије, а већ неких двадесет година имам утисак да би о европским вредностима требало да ме неко из Брисела пита, а не да ми наређује и говори шта је то. Чини ми се да се апокалиптична визија Европе неће догодити тамо негде у нејасној будућности, већ да нам се она већ дешава. Једино што тоталитаристички механизми још увек то вешто замагљују у свести потрошачки формираног грађанина. Белгије или Србије, свеједно. ■

2102

